



שמואל ונורה רודנסקי, 1929 ו-1984  
אנחנו נשואים 55 שנים ומרגישים כמו חתן וכלה...

מישחק לא? רמזו לי באופן רישמי שאסע לגרמניה. אבל אלתרמן היה נגד ורוזנבלום מידיעות אחרונות, שהיה רוויזיוניסט, תקף את אלתרמן — מה אתה מאשים את רודנסקי, הרי אתה כעצמך בגוריוניסט ובנגוריון צעק — יש גרמניה אחרת, כשחתם על ההסכם עם אדנאואר. **ואלתרמן סלה לך?**

כשחזרתי מחופשה, פגשתי ברחוב את אלתרמן. לא ידעתי מה לעשות, לעבור את הכביש? הרי הוא יכול לתקוף אותי. ואז הוא צועק לי — מולה, בוא הנה. באתי אליו, והוא אומר לי — מולה, אני מברך אותך, אבל את דעתי אני לא משנה. אמרתי לו — אלתרמן, זו זכותך. זה לא היה קל. יש לי חבר, המפיק גילון, הוא כבר מת. הוא בא לראות אותי משחק רק בשווייץ. אף פעם לא בגרמניה, והוא היה כמו אבא שלי. זה לא היה קל.

**אתה מחזיק בשיא עולמי בתפקיד טוביה.**

כן, שיחקתי את טוביה כ-1800 פעם. יש לי שני תקליטי-זהב, את יכולה לספר לכהן-אורגד, אני מחזיק אותם ככספת. זהב אמיתי, לא סתם זהב אמריקאי.

**פיתאום, בגיל 60, הפכת כוכב וגם מצדך הכלכלי השתנה.**

תודה לאל, הכסתתי את יוקנתי בגיל 60. נו, קורה.

**בגרמניה אתה כוכב גדול. זה לא מתסכל שבארץ כמעט אינך מצטלם לטלוויזיה או לקולנוע?**

מרוע לאי הנה, יש לי כעת הצעה לשני סרטים. אחד של יצחק חלוצי, סרט בשם כריסטין עם מיכל בת-ארם. הוא מסר לי תסריט. זה מאוד מוצאחן בעיני. והסוכנת שלי, של הפילמים, רודיקה, אמרה שיש עוד איזה סרט. והנה הטלוויזיה ביקשה שאשתתף בסדרה. אמרתי — הבר'ה, אני עסוק. חכו עד אחרים. הפרימירה של הקליינע מנטשעלעך. את לא רוצה שאני אספר לך על ההצגה שאני עושה כעת. עוד פעם שלום עליכם. בשביל זה אנחנו מקבלים פרס מרגלית.

את יודעת שאת הקליינע מענטשעלעך עשה אליהו גולדנברג המנוח עם שרגא פרידמן המנוח ואיירה קמינסקה באה מטעם פולין ולקחה אותנו לחילופי תרבות? זה היה מצויין, שלושה אנשים, בחלי דקורציה. אבל מה, שרגא לא יכול היה

**הייתי מקום 90  
ברשימת המערך ומישה  
אשרוב היה 94  
החברה אכלו אותי,  
אמרו לו: רודנסקי יהיה  
חבר-כנסת לפניך**

לנסוע. אמרו לגולדנברג — קח את השמוליקים. לקח אותי ואת שמוליק סגל ונסענו לפולניה הקומוניסטית. היתה הצלחה בלתי-ריגילה. חורגו, שיחקנו פה הרבה מאוד, הוצאנו תקליט ואז אליהו גולדנברג מת. בא שמוליק עצמון ואומר — שימעו, לא מזניחים אוצר כזה בגלל ששחקן

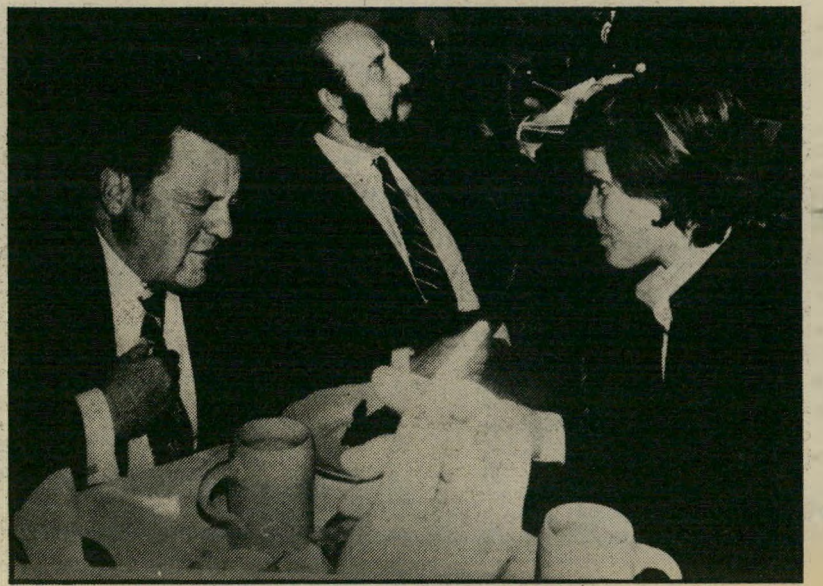
מת, זה אוצר גדול ותיאטרון יידיש בארץ בדרגה נמוכה. אני מצטרף ונשחק.

**אני הייתי פסימי. אמרתי לו — את מי זה מעניין? ועצמון אומר לי — זה מעניין, ונפרסם את שלושת השמוליקים. זה טוב גם בשביל מודעה. אז חירשנו. היתה הצלחה גדולה ותיכף נסענו לפאריס, אנטורפן, באול, ז'נווה, ניריורק ולקנדה. היו לנו שמונה הצגות מלאות בניירורק ואחרינו תיכף נכנס ליאונרד ברנשטיין. הצלחה עצומה.**

ואז פנינו להבימה. מלאו 60 שנה למותו של שלום עליכם. אמרנו לשמוליק עומר, המנהל — לנו כמה קטנה, הוא אמר — בסדר, אבל רק 6 הצגות. 60 הצגות כבר היו לנו והבימה הרוויחה הרבה כסף על הקליינע מענטשעלעך. עכשיו מלאו 125 להולדתו של שלום עליכם ואילו היית רואה איזה תגיגות יש ברוסיה. ופה אף תיאטרון לא מציג שלום עליכם. דברי עם הנכדה שלו, תמרה, כמה כואב לה. אני לא אומר הצגה כידידיש אבל בעברית, מה יש?

אמרנו לעומר — 125 שנה לשלום עליכם. תן לנו נשחק באולם הקטן. אז יש לנו הצגה חדשה של שלום עליכם לגלגל מסתובב, אבל אנחנו לא מציגים בהבימה. שלושה שחקנים של הבימה מציגים שלום עליכם באופן פרטי. אנחנו המוהיקנים האחרונים ואנחנו ניסע עם ההצגה גם לדרום-אפריקה וגם לאוסטרליה.

**מדוע נורה הפסיקה לשחק?**



רודנסקי עם פראנצ'יזיוו שטראוס  
הפרס הגבוה ביותר בגרמניה

כשהזמינו את הבימה לפאריס, אמרו — בלי רובינא אל תבואו. וכשאמרו לה שהיא צריכה לשחק את לאל'ה, קיבלה היסטריה. מה, אני אלך כעת לשחק ילדה בת 16, עושים ממני צחוק? אבל בפאריס ידעו מה הם רוצים. ראיתי כמו עיני איך קהל קם וצעק — רובינא, בראבו רובינא בראבו!

אבל פה בארץ פירסמו שהיא לא נותנת לאף צעירה לעשות לאל'ה. אבל שם בפאריס יש גישה אחרת. שם אומרים — הביטו איך רובינא עדיין נראית. הם יודעים שהיתה צעירה ויפה, אבל גם הם יודעים להעריך שגם כשהיא כבר לא צעירה היא משחקת נהדר ועושה לאל'ה כמו שאף אחת לא עשתה אף פעם.

**אתה מרוצה מדרך עבודתו של המנהל האמנותי של הבימה דוד לויין?**  
הוא לא עשה לי שום דבר רע, אני מאמין לו שאם הוא אומר שאין לו תפקיד או אין לו תפקיד, ואני מאמין לו שאם יהיה לו תפקיד הוא יקרא לי. לי זה לא כליכך נוגע. אני בן 77 ויש לי המון עבודה.  
**לא היית רוצה שלויין ימצא בשבילך תפקיד?**

**בינקל לא היה צריך  
ככה לתקוף את  
השחקנים, מילא את  
ההנהלה, אבל מה  
שהוא אמר על  
השחקנים זה לא יפה"**

בוודאי שכן. כשאני הולך לתיאטרון ורואה הצגה, אני אומר — לעזאזל, יכולתי לשחק את זה. אבל, מצד שני, אני גם מחפש את הלא סדר אצל עצמי. שמע מוליקה, אני אומר לעצמי, אתה בכל אופן, נסעת לעיתים קרובות ובכל זאת זה כואב לי שאני לא משחק בבית. אחר מחבר הנאמנים של הבימה אמר לי — מולה איך זה שבגילך אתה נוסע לחיפה יום יום הלוד וחוזר. למה אתה לא משחק בהבימה אמרתי לו — שאל את לויין, מה אתה שואל אותי.

הנה עם עומרי ניצן, המנהל האמנותי של חיפה, אני מסתדר מצויין. הוא מוצא בשבילי תפקידים. מאוד נהנית לשחק בחיפה השנה. ובכלל, מה איכפת לי איפה אני משחק, העיקר שאני משחק. שרק תהיה לי בריאות ושאוכל לשחק. יותר מזה אני לא מבקש.

**מפני שמספיק גאון אחד במישפחה.  
אין לך חשק לפעמים לקחת  
לעצמך חופשה ולנוח?**

למה לי חופשה, מה, אני כליכך מתעייף? אני מתעייף רק כשאני לא עובד. כשאני לא עובד אין לי זמן לספר. יושב בקפה ומפהק. כשאני עובד, אני מספיק הכל! אני אוהב לעבוד, שרק יתנו לי הנה שיחקתי בחיפה עם צעירים והבימאי אומר לי בלי עיוהרע, אתה בגיל שלך יודע טקסט בעליפה לפני כולם.

אני בן 77 ואני לא הולך להסתיר את הגיל שלי. רק קצת. את רואה את הזקן, רק פה איפה שאת רואה לבן זה אמיתי. כל השאר צבע. מה יש אסור להראות צעירים?

**זה נכון שאתה פעיל במיפלות העבודה?**

בתנועת העבודה. זה משהו אחר. אני ולוכה אליאב חברים בתנועת העבודה מתקופת מפא"י ההיסטורית. לא חשוב שהוא כבר לא חבר מיפלגה. כך גם אני איש תנועת העבודה, לא במעמד.

**בזמנו נמנית עם רשימת המועמדים של המערך לכנסת.**

באו אלי ואמרו לי — תקבל מקום 90 ברשימה. התבר'ה אכלו את מישה אשרוב. הוא היה מקום 94, אמרו לו — מולה עוד יהיה בכנסת ואתה לא.

**מה דעתך על הדור החדש של השחקנים הצעירים?**

פה יש הרבה מאוד לדבר. זה לא נכון מה שהתפרסם שאנחנו הזקנים לא אוהבים את הצעירים. עוד כשהייתי בן 20 אהבתי לעזור לבחור צעיר. מי זה אמר שאנחנו נגד צעירים? אבל אני נגד זה ששחקנים שהם לא חברי הבימה משחקים תפקידים שעצמון ושילה וסגל יכלו לשחק ובמקום זה הם יושבים בבית. כך אני ניגש לזה. אני אוהב צעירים. הנה לקאמרי יש את מונטה שמחליפה את חנה מרון. זה לא יפה? וזה לא יפה שבקר עובר לפנסיה ובה בנו מוישלה אנחנו מאושרים. יש לנו נחת. בהמלט נישקתי אותו. לא חשוב איך עשה את התפקיד. והנה כוכמן. גם לו יש בן במקומו. אני אוהב את הצעירים, אבל למה שעצמון וסגל ושילה יסבלו שמוליק סגל לא היה על הבימה בתיאטרון כליכך הרבה שנים. מה יש, אי-אפשר למצוא לו תפקיד? הנה, מירב גרי מצליחה, ילדונה נהדרת. שמחים בשבילה. אני מנשק אותה, אבל זה לא אומר שלא צריך לתת תפקידים גם למבוגרים יותר.

אני לא מתלונן, אני יכול לנסוע ולשחק בגרמניה, אבל מרוע לא לשחק בבית? מה יש, לא יכולים למצוא תפקיד בשבילי? הם אומרים שאנחנו רוצים לשחק תפקידים צעירים, זה שאני שטויות. גם על רובינא אמרו שהיא רוצה לשחק את לאל'ה מהדיבוק בגיל 60. והיא בכחה. אבל